

„СВОБОДА“ (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
at 43 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1914, under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:

Three cents a copy.	ПОДПИСКА	ЧАСО ТРИ ЦЕНТИ.
One Year	\$ 7.00	На рік .....
Six months	\$ 3.75	На пів року .....
Three months	\$ 2.00	На три місяці .....
Foreign and Jersey City Rates:		В Державі Кані і Заграницю:
One Year	\$10.00	На рік .....
Six months	\$ 5.50	На пів року .....
Three months	\$ 3.00	На три місяці .....

За кождий адресу адрес платиться 10 центів.

For advertisement rates see elsewhere.
Telephone „Свобода“ 488 Montgomery. Tel. V. H. Cokora 1838 Montgomery.

В Канаді підписка вимагає грошові чеки на ч. ч. ч. Foreign Money Order.
Address: „СВОБОДА“, 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

„КАЗЬОННА УКРАЇНИЦЯ“

Орган російських емігрантів у Варшаві „За Свободу“ приносить у 84. числі з 28-ого березня с. р. переказу статтю В. Португалова на тему „Национализм і казньниця“. Пригоду до написання цієї статті дає Португалову факт наведений у тій статті, який відноситься до українських метод „радикалів“.

Сам факт змалював автор ось як:
„В. М. Проскурюв і С. Чича з р. розвізали місцєва „радикала“ бодогосенне, силою якого намагалися на кождого, що зайнявся правими преумурами „Вісти“, причому сам примусова преумура дуже строга, а іменю: „преумурації на А. Б. В. повинні вивчити з перелатуду дня 5. чича, преумурації на Г. Д. Е. Ж. — 7. чича і т. д. У. М. Барі подальше у губернії за невиконання такого розпорядку про преумурації „Вісти“ відано судовий цілий ряд жидівських домашніх промисловців“.

Наведений факт послужив Португалову до написання цілої передової статті. Він піддає острій критиці „казньницю“ примусово „українізації“. Критику переводить шляхом полеміки (чи краще кпини) з деякими висказками комуністичних лідерів на тему національної політики.

Що ж до Жидів на Україні, то вони були все знарядом русифікації та не вважаючи на царський страшний їм режим, вони все були фанатичними прихильниками та оборонцями російських культурних та звичаїв з ними чисті політичних російських впливів на Україні. Вони все були найбільш перешкодою українській нації. Португалові накинута ця заявка на ту примусову перелатуду українських „Вісти“ Жидів на тому, що вони урядові, комуністичні, а виключно тільки тому, що вони українські. Та з другого боку: преумурації навіть українські урядові газети, це ще не значить — українізуватися.

ДОРОГОЮ РОЗБИШАКІВ

Польські газети в Америці розписалися останніми часами по „випини мозіки“ у польських конзулах у Зауочних Державах. Як виходить з їх писання, по всіх польських конзулах панують суто польські порядки. В кінці одного генерального пана конзула не стало 32 тисячі доларів. Конзулярні урядники мали позичати гроші польського уряду політичним притяганням панів конзулів, місцевим ксьмодзям, „писменникам“, тощо. Позичали їх без проценту. Позичали без гарантії, навіть без посвідки, так що ніби богаті газет зовсім не вірили у нібито позички, а припускали прості дефортації їх розкодижень „державних грошей при картах“.

Тішучи-чи-чи поїзді, польські газетарі дурять на собі одні, рвуть волосся, попилюють голову поспішають — з мажю над страшним упадком горжанської моралі серед найвищих представників „найякшійшої речисполполіт“. Вони з жажом рекупірують про страшу насаду, яка може піти про польських урядовців серед чужих народів. Доносячи про усунення одного або двох панів урядників „найякшійшей“, вони кричуть, що цього не дощить, що треба перенести емі, аж лисенці у той спосіб буде можна вратувати гонор „найякшійшей речисполполіт“.

Так за польським гонором-розписанням ті самі писемники, які в давних давніх приписували в своїх газетах всім рабункам польського народу в Україні, Білій Русі, Литві, Німеччині, — словом, на кождій сусідській території. Се показування рабунків було засвоєм, з которого оочі збирає тепер Польша у тих урядових злодіах-злочинців у краю й поза краєм. Польські урядники пересилили переконанням, що рабунк чужого є великим польським героїзмом. Були вони героїями в війні супроти чужих, стають тепер героїями в мирі супроти чужих і своїх. Рабунки в війні чужих, рабують тепер пласч мари чужих і нечужих. Всіх крики за повини перекінати по конзулах, на багату не придувають. Кождий кинувши не лише пана генерального конзула, але й найнижчого конзулярного перепису, котрий ніколи навіть до „образочки“ не засідав, як пани генеральні конзули збирали „давати позичку“ ксьмодзю-пробощови, що є „ангелом хоронителем конзулату“, то й се не помогло йому аж за синій похоть. Наслідок такої повної переїни буби такий, що на місці одної такої приїхав друга. Грали одні в карти, то другі грали в коні. Грали одні з ксьмодзом пробощом, то другі грали в коні з ксьмодзом вікарієм або ксьмодзом господином.

Супот ріжничі властиво не буюди. Повставша на рабунку Польша мусить чини далше рабунком і сконати мусить від насладів рабунків. Така доля розбишаків не лише у приватній, але й у розбишацькій сій та державі. Польша вже раз засідала своєю долею сій правді. Повставши же раз, вона не показала, що вона помуріла. Вона дала їде садками старої Польші. І вона буде мусити піти. Пісиди до останку, до нового упадку.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО НАШЕ ЧИТАННЯ БІЛЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА

УКРАЇНСЬКЕ МІСТО — УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛУ!

(З Яльського Діла).

Українське місто — українському селу! Таке гасло пропонує відомий „Кравего Комітет“ допомогти голодному селу! Українське місто — українському селу! — це пробивний мотив тієї відомості, коли мати на увазі західно-українську національну територію.

Те гасло має свій глибокий зміст, що повинен стати поворотною точкою в оцінці взаємовідносин між українським селом й українським містом.

Досі в наших підручниках, в плановості нашої праці, в розвитку наших змагань, головною роллю грало село. І зовсім слушно! Бо на протязі цілих десятиліт нам приходилося мати до діла тільки зі селянством і селянською інтелігенцією, все одне чи вона походила зі селянських домі, чи з селянських хат. А та інтелігенція, зв'язана зі селом, початковою симпатією, згодом і постановкою реальної, позитивної, органічної праці всю свою увагу присвячувала селянству. Місто, яке все, а головне в новітніх часах грає рішучою роллю, було нам чуже, вороже політично, економічно й культурно. Сучасні ксьмодзи населяння в своїй переважній і рішучій частині було нам чуже. Українського елементу було там мало, а квалітативно не представляв собі собою ніякого поважнішого значіння. Та й цей елемент в своєму корні був денационалізований або національно індиферентний, його світогляд незвичайно обмежений, а погляд на українське село здебільше ідентичний з поглядом жидівсько-польської більшості.

„Хлоп“, — в розумінні цієї більшості і її мимовільно, невідомою а в найкращому випадку маловисловлюваною „рускою“ прищипкою був звичайний „дурний“, неосвічений, неграмотний. Село мало своє значіння тільки як центр експлуатації, безправного чи узаконеного грабінництва. Звідси і зродилася зовсім немудра приповідка: „На село лодий дурити“.

Та згодом боротьба села за свої права, не лише економічні й освітні, але й політичні, захопила й місто. Вона почала організуватися, приходило до свідомості, об'єднувати свої політичні змагання з такими ж змаганнями села. Інтелігенція, яка вилася головною чином зі села, почала зближати з міським українським елементом, зводила до спільного знаменника інтереси села і міста. Національно-політичний ренесанс українського села спричиняв такий же ренесанс українського міста, постійно підсилюваного сільським або маломістечковим елементом. В процесі кристалізації української національно-політичної думки міста в українській національній території звільня почали ставати тіми, чим вони в нормальних умовах повинні бути, почали перетворюватися в центри українського політичного, освітнього й економічного життя.

На протязі двох трьох десятиліт, відбувалася метаморфоза міста. Українська ідея, поширювана особю в місті інтелігенцією і підтримувана приплывом сільського, а що найменше національно збереженого сільського елементу, поширювалася і вкріплювалася в польсько-жидівських оазах, в міських осередках української національної території. Все перед війною мали ми поважне число організації суто українського елементу. Подіями останніх літ же збільшили й олімпіади що потребу, а одночасно вони були кроком вперед на шляху кристалізації українського міського населяння.

Без кождо до перевертоту 1918 р. ми мали в містах тільки свідомо національно-політичний інтелігентний елемент, який не мав чести зарплати собі Чича Конітемі як також їде прихильники цієї справи на нараді в справі Голови Д. Зауочного до Нью Йорку під час 20 Телі Телі Селю, у вірному, 28-го Квітня 1925 року.

ревероту наступив таке виразний зворот на краще: в українському національно-сільському таборі найшлях величезна більшість українського міського населяння, ми забули своїми, хоч ще незрозумілими в неважких професійних установах пролетаріаті.

Процес розбудови українського міста, нерозривно зв'язаного з українським селом, увійшов на шлях природного розвитку. Замість нечисленного, давнішого пасивного міського елементу, тепер маємо вже розночі численний, рухливий, активний, національно й соціально свідомий український елемент. А безперечною точкою цього зросту українського міста було, і це буде довго будуче українське село.

Не будемо зупинятися над значінням міста для повної еманципації нації. Над цим спрацює слід буде колись спитати основніше, бо місто є тим політичним, економічним і освітньо-культурним осередком, де збігаються всі сусідні нерви, є тим серцем, до якого сходяться всі живи і яке розповсюджує живу кров в соціальних організмі, є тим мізком, що творить і кермує політичною й культурною думкою нації. Всі наші здобутки і всі втрати останніх літ слід приписати місту в розумінні сили або слабкості українського міського населяння. І в тому лежить вся вага міста. Але місто лише само, позбавлене животворних сил села, його підсилювача, елементу, само в собі було б ще довгі роки безсиле. Між містом і селом існує тісний зв'язок, нерозривна зв'язка, що ослаблення села є одночасно з ослабленням міста і навпаки. Місто і село — це дві руки, дві ноги, дві очі одного й того самого організму, що має одно серце і одну голову.

Спаралювання одної руки, чи одного ока поважно загрожувало життю організму.

Досі українське місто під економічним оглядом жило, розвивалося розбудовувалося зобачи українського села. Тепер же село вкрайний нужді, в упадку, прикладене горем і катастрофою голоду. Святим, нагасним обов'язком українського міста є допомогти українському селу в хвилі лихоліття. Тому то незвичайно підходячи і на часі є клич: Українське місто — українському селу! Не сумніваймося, що цей клич найде широкій і загальній відповіді в українському місті, що те місто сповнить свій обов'язок і сплатить свій довг перед українським селом та засвідчить нерозривний зв'язок і міцну єдність між селом і містом.

Ф. Ф.

НА РІДНУ ШКОЛУ.

Союз Українських Народних Товариств м. Нью Йорку приїхав 11. березня с. р. гр. вівшем переказом до Головного Каса Українського до Поголошного Товариства у Львові 168 доларів (сто шістьдесят вісім) на допомогу Рідній Школі. Ці гроші зібрано підчас свята 1. падоліста 1924 р. За що жертвує скл. Давид Хвальною Союзом Українських Товариств м. Нью Йорку і сам Шановним Жертвувачам ширшу подяку.

ГОЛОВНА УПРАВА У. П. Т.:
Б. Яніа, голова.
О. Навроцький секретар.

ОГОЛОШЕННЯ

В СПРАВИ П. ЗАУЧЬЯКА.

Сим маю честь зарплати собі Чича Конітемі як також їде прихильники цієї справи на нараді в справі Голови Д. Зауочного до Нью Йорку під час 20 Телі Телі Селю, у вірному, 28-го Квітня 1925 року.

„ХОДЖЕНІ В НАРОД“

В московській „Правді“ з 17. березня с. р. органи ЦК РКП (Рос. Ком. Партії) нахально радять статтей-звітів членів контрольного комісії ЦК РКП про результати контрольної роботи в Красногорському окрузі на Полтавщині. Комісія працювала в окрузі цілий два місяці, переїздила і обслідувала 29 партиій „ачеюк“, члени комісії склукливали селянські сходи, заглядали навіть в селянські хати, приймаючи зазначення від населення, вели розмови з місцевими партиійними діячами і результатами своєї роботи та своїми враженнями ділялися на сторінках центрального партійного органу. Варто й нам ознайомитися, як стоїть справа комуністичної організації в українському селі, як там почувуються комуністи, як вони „правають“.

Партійна організація в окрузі складається з кандидатів в члени партії. Вихилих їх — цифр не подається. В наслідок перевірки виключено 6 до 7 пров. Нечисленні повноправні члени партії, які працюють в сільських „ачеюках“, в більшій частині люди зашлі, ніякого зв'язку з місцевим селянством не мають. Комсомольська організація до сї часу численна, в 147 „ачеюках“ налічується 176 комсомольців, з них 15,6 пр. жінок. Роботи серед жірок взагалі мало, ведуть її безпартійні селяни й ученьки.

Комітети неземожних селян представляються малочисельними. В деяких місцевостях неземожники виявляли свою неорганізованість, на виборах виступали против своїх же неземожницьких кандидатів. В одному селі з 120 організованих неземожників на вибори вийшло всього 17 осіб, партійні „ачеюки“ слабо впливають на неземожників, організації неземожників є ізольовані від середньчлків верств села. Натомість велику активність в порівнянні з неземожниками проявляють середняки.

При останніх перевиборах сільських рад селянство проявило велику активність. Якби вийшли виборів — відомості не подається, мабуть вони не дуже вигідні для комуністів, при „конституційно неорганізованості й ізольованості неземожників. Видно, що перевагу мали середняки з заможнішим елементом села. Справдоздавці говорять про випадки, коли „кулаки“ виступали на виборах проти вчителів комуністів і не хотіли їх пускати до рад.

Хоч „ачеюки“ на місцях користуються авторитетом, а „жермучий склад в селянських організаціях хорощий“, — говорять в одній статтей, — але, як пише другий автор, „ачеюки“ в цілому й окремі їх члени слабо розуміють поставлені перед ними завдання і несерйозно відносяться до їх здійснення. Більшість „ачеюк“ рішення жовтневого пленуму ЦК (об'їхати до села) прийняли „до відомості“ і більш нічого.

Якщо „личем“ ставляється до села місцеві комуністи, про яких уже знаємо, що вони переважно зашлі люди, селі приписані з московських центрів і силою накинени на адміністрацію і провіднітелів, — на це подається лару дуже яскравих фактів. Пресидеатів одного районого комітету, дівчатиш наказ на певний термін стягнути з села певну суму податку, почав своє „урядування“ о 12 годині вечору, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм помер, лишивши жінку і четверо малих дітей. Правда, не вночі, підняв на ноги сонне село, тих, хто не мав чим заплатити, арештував; одного арештованого, не дивлячись на жовтневе зміно, в одній сорочці гнали до місця арешту; він в дорозі зоступився і в тижень до сїм по

